

SÓÜGY

„Belefeketedett székényébe” című írásunkra, amelyben munkatársunk az asztali só minőségét kifogásolja, a COMPACK Kereskedelmi Csomagoló Vállalattól kapunk választ.

Köszöttek, hogy a só több országból, kizárólag import úttján kerül hazánkba. Néha kénytelenek olyan sóból biztosítani az ellátást, amelynek pala tartalma esetleg magasabb, hiszen előfordul, hogy a másik állam sószállítványai elmaradnak. Természetesen arra törekszik a vállalat, hogy minél nagyobb mennyiségű, kifogástalan minőségű só tuddjon forgalomba hozni. Egyébként a palatartalom a megengedett határokat soha nem lépi át, a szakvélemények szerint az egészségre nem káros és a küllemi hiba ellenére forgalomba hozható. Mint említettük, természetesen szükség megoldásként.

A sok eső bénítja a mezőgazdasági munkát

Más években ilyenkor már aratásra készülődtek a gazdaságok s általában június derekán a szegedi járás homokvidékein megkezdődött az ősziárpa betakarítása. Most viszont a belvízjárta földeken még nem tudták elvetni a kukoricát. Csongrád megyében eddig a tervezett terület kilencven százalékán, több mint 100 ezer holdon került földbe a kukorica és az elmaradt tíz százalék teljes egészében az elemi csapás rovására irandó. A tavaszi belvizek pusztításokat okoztak a kalászosokban is: huszonnyolcezer holdon ment tönkre a gabona s helyükbe főleg napraforgót, rövidtenyészű kukoricát és takarmánynövényeket vetettek illetve vetnek. Mind nagyobb területen pusztítanak a Tisza és a Maros gátjai mentén a fakadó vizek.

Nehéz helyzetben küzdelmesen dolgoznak a fűszerpaprika termelő gazdaságok. A szegedi feldolgozó vállalat termeltetési osztályán elmondották, hogy a tájkorzetben 9 ezer 300 holdra kötöttek szerződést, de ennek a területnek legfeljebb a hatvan százalékát tudták eddig beültetni. A palánták egy része előregedett, viszont elegendő — később vetett — tartalék palántával rendelkeznek, csak az ismétlődő esőzések ne bénítsák meg minduntalan a folyamatos munkát. Az ültetvényeknek előkészített táblák is sok helyen vizesek, nem tudnak géppel rámentni. A szövetkezzel gazdák hétköznapi munkájukban dolgoznak a közös földeken, a háztáji területeken pedig vasárnapokon ülteti a paprikát a családok apraja-nagyja.

Ezrek tudatformálása

A pártoktatás szegedi eredményei

A politikai műveltség Magyarországon az elmúlt 25 esztendőben az általános műveltség része lett. Nem a ráérzés, hanem a megalapozott tudás vezérli cselekedeteinket. A szocializmus építésének kérdései, a közgazdaság, a gazdaságpolitika, a világpolitika, a világgazdaság olyan ismeretanyagot tesz szükségessé, melyek között eligazodni korunkban csak a marxizmus—leninizmus tanításai alapján lehetséges. A modern ember szinte naponta találkozik új jelenségekkel, melyeket nemcsak ismerni akar, hanem érteni, sőt, felhasználni is.

Évek óta állandó

A megismeréshez, megértéshez és az alkotó felhasználáshoz ad az emberek ezreinek segítségét a pártoktatás, mely az elmúlt évek során egyre nagyobb tömegeket és egyre jobb színvonalon képez a politikában jártas és ezáltal az életben, a szakmai munkában is mind szélesebb látókörű emberekké. Hogy valóban ezekről van itt szó, azt a pártoktatás szegedi eredményei is bizonyítják. A most zárult oktatási évben 12 ezer párttag és pártönkívüli vett részt benne városunkban, s ez a szám most már évek óta állandónak mondható.

A legsikeresebb oktatási forma idén is az elméleti konferencia, a marxista—leninista esti középiskola, a gazdaságpolitikai tanfolyam ipari tagozata, valamint a világpolitikai és világgazdasági kérdések tanfolyama volt. A gazdaságpolitikai tanfolyam ipari tagozatán 82 körben 1878-an vettek részt, a szemináriumvezetők kiválóan képzett gazdasági vezetők voltak, s — a témának megfelelően — a hallgatók is jobbra a gazdasági kérdésekkel foglalkozó szakemberek köréből kerültek ki. A világpolitikai és világgazdasági kérdések tanfolyamát 45 helyen, 954 hallgató előtt rendezték meg.

Élénk vilaszellem

Az oktatási év munkájában jelentőségének megfelelő hangsúlyt kapott a kommunista és munkáspártok éppen egy esztendővel ezelőtt Moszkvában megtartott konzultatív tanácskozásának anyaga, s az erre az időszakra eső két nagy évför-

duló, Szeged és az ország felszabadulásának 25., valamint Lenin születésének 100. évfordulója. Valamennyi szemináriumon feldolgozták a felszabadulás országos és helyi anyagait, a Lenin-centenáriummal kapcsolatban pedig az elméleti konferenciákon különösen nagy gondot fordítottak Lenin életének, műveinek tanulmányozására, elsősorban Az állam és forradalom, valamint a Lenin az ifjúságról című művekkel foglalkoztak.

A pártpropagandában idén is a gazdasági építőmunka kérdései álltak a középpontban. Ebből a szempontból a legeredményesebb a gazdaságpolitikai tanfolyam volt. Itt is és a többi tanfolyamon is élénk vitakészség jellemezte a hallgatókat, ami azért előnyös, mert sok kérdésben segített tisztázni a problémákat, s hozzájárult az egységes szemléletmód kialakításához, amire éppúgy szükség van például a kommunista és munkáspártok egységtörvényeinek helyes értékelésében, mint akár a gazdasági reformmal kapcsolatos intézkedések megítélésében.

A magas színvonalú munkához valamennyi oktatási formában nagyban hozzájárult az a 369 propagandista, aki a tanfolyamokat vezette. Nemcsak lelkesedésük, odaadó munkájuk, hanem jó felkészültségük is elősegítette a sikert. A szegedi propagandisták mintegy fele elvégezte a marxista—leninista

esti egyetemet, illetve egyetemi vagy főiskolai végzettségű.

Az elismerés nem marad el

Kialakult jó szokás, az oktatási év végén a városi pártbizottság összehívja a pártoktatást vezető propagandistákat, hogy értékeljék a végzett munkát, s elismerését fejezze ki érte. Ezt az összejövetelt idén az árvíz okozta rendkívüli helyzet miatt csak július első felében lehetséges megtartani. Beavatkozott a nem várt csemény a marxista—leninista esti középiskola tanulmányi rendjébe is, ahol a vizsgák egy részét voltak kénytelenek elhalasztani. Az elmaradt vizsgák megtartására június végéig kerül majd sor.

A pártoktatási év egyébként minden szempontból zavartalan volt, munkáját a rendszeresség, alaposság jellemezte. A tananyagellátás is most már évről évre szinte kifogástalannak mondható. A pártoktatást, mint elnevezése is jelzi, elsősorban a párttagok részére szervezik. Éppen ezért külön örvendetes, hogy a résztvevők között igen nagy arányban vettek részt pártönkívüliek. Ilyen szempontból a jövő évadra legfeljebb az vonható le tanulságul, hogy a párttagságot is még nagyobb számban kell bevonni az oktatásba.

F. K.

PIAC

Nőnek a csirkék, nem csökkennek az árak

Amilyen szeszélyesen az időjárás, olyan kiszámíthatatlanul tréfálja meg a piaci árak alakulása a prognózis-csinálókat. A tegnapi piacot ugyanis csak az különböztette meg az egy héttel azelőttitől, hogy igen sok volt a csirke (csak a MEK, a városcellátó és a kisteleki, valamint hódmezővásárhelyi barmifitenyésztők másfél ezret hoztak), és sokkalta több (s olcsóbb) volt a tojás is. Az előző évek június eleji áraitól abban térnek el a mostaniak, hogy az óburgonyának sárgarépanak és gyökérnek kilóját jóval olcsóbban adják. Az óburgonyát

tavaly 4—6. tavalyelőtt 4 forintért adták ugyanebben az időben. 1968-ban nem lehetett ó-sárgarépát és gyökeret 3—4 forintért kapni. A többi árat mintha a tavalyira szabták volna. A primörök iránt nagyon nagy a kereslet, a kínálat viszont alatta maradt az előző hetieknek. A mutatóba megjelent zöldbabot gyorsan elkapkodták, kevésnek bizonyult az uborka és az újbúrgonya is, zöldborsó és újkarakalábé viszont kellő mennyiségben zöldellt az asztalokon. Árú

Arú
zöldbab, kg 40.00—
zöldborsó, kg 10.00—12.00
karfiol, kg 7.00—8.00
spenót, kg 5.00—6.00

sóska, kg 4.00—5.00
fejeskáposzta, kg 6.00—7.00
kelkáposzta, kg 6.00—8.00
vöröshagyma, kg 5.00—6.00
fokhagyma, kg 16.00—20.00
óbúrgonya, kg 2.50—3.00
újburgonya, kg 7.00—9.00
új sárgarépa, csomó 1.80—3.00
új gyökér, csomó 1.20—2.50
új karkalábé, csomó 3.00—4.00
retek, csomó 1.00—1.80
zöldagyma, csomó 1.20—1.50
sajata, db 1.00—1.20
uborka, kg 14.00—16.00
negyes zöldpaprika db 1.00—1.80
tőltetnivaló zöldpapr., db 2.00—3.00
alma, kg 3.00—6.00
cseresznye, kg 7.00—10.00
eper, kg 12.00—16.00
egres, kg 10.00—
tojás, db 1.10—1.20
csirke, kg 30.00—
tyúk, kg 26.00—28.00
pulyka, kg 26.00—27.00
kacsa, kg 30.00—

Pedagógusok kitüntetése

A pedagógusnap alkalmából szombaton délelőtt dr. Orbán László, a művelődésügyi miniszter első helyettese — oktató, nevelő munkájuk elismeréseként — 72 pedagógusnak adott át kitüntetéseket a miniszteriumban. A kitüntetések átadásánál jelen voltak Óvári Miklós, az MSZMP KB osztályvezetője, Lugossy Jenő és dr. Polinszky Károly művelődésügyi miniszter-helyettesek.

A szegedi pedagógusok közül Kiváló tanár kitüntetést kapott dr. Török László, a Tisza-parti gimnázium és vízügyi szakközépiskola igazgatója és dr. Szörényi Józsefné, a tudományegyetem Ságvári Endre gyakorló iskolájának vezető tanára. Kiváló tanító lett Somkúti Józsefné, a Madách utcai általános iskola tanítója.

A pedagógusnap hagyományos eseményeként dr. Biczó György, a városi tanács vb elnöke tegnap délelőtt a városi tanács székházában miniszteri kitüntetéseket adott át azoknak a pedagógusoknak, akik az idei tanévben kiemelkedő munkát végeztek.

Az ünnepségen, amelyen megjelent dr. Ozváld Imre, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára is. Az oktatásügy kiváló dolgozója kitüntetést kapta: Balogh Gyula, a Mező Imre ált. isk. igazgatóhelyettese, Gáspár Mihály szakfelügyelő, a Béke utcai általános iskola tanára, Har-

math István, a Hámán Kató általános iskola tanára, Haumann István, az Ifjú Gárda ifjúsági város (kihelyezett építőipari csoport) igazgatóhelyettese, Horváth Ferenc, a Rózsa Ferenc gimnázium igazgatója, dr. Király Lászlóné, a Londoni körúti nevelőotthon nevelője, Kovács János, a közgazdasági szakközépiskola igazgatója, dr. Moldovay Kálmánné, a Radnóti gimnázium igazgatóhelyettese, Szántó Lajosné, az Odessza körúti óvoda vezető óvónője.

Miniszteri dicséretben részesült dr. Barona Jánosné, a Gera Sándor általános iskola tanára, Kátai Ilona, a Szilléri sugárúti napközi óvoda óvónője, Kónya Ferenc, a Béke utcai általános iskola tanára, Oltvai Ferencné, a Tömörkény gimnázium tanára, Prisetzky Imréné, a Rózsa Ferenc gimnázium tanára.

Kiváló dolgozó kitüntetést kapott Bakcsi Lajosné, a Dózsa György általános iskola hivatalsegége, Héger Ferenc, az Ifjú Gárda ifjúsági város szakoktatója, dr. Kunfalvy Andrásné, a siketek általános iskolájának gyermekfelügyelője és Kurai Jánosné, a siketek általános iskolájának szakácsnője.

A pedagógusnapról megemlékeztek az összes szegedi általános és középiskolában, s a kiemelkedő munkát végzett nevelőknek pénzjutalmakat adtak át.

Nemzedékek nevelői

A pedagógusokat köszöntjük ma hazánkban. Köszöntjük a tanárokat és tanítókat, az óvónőket és a dajkákat, az igazgatókat éppen úgy, mint a pedellusokat: mindazokat, akiknek valamí közülük van az ifjúságunk tudati és testi neveléséhez. Üdvözlí a pedagógusokat ifjúságunk és a felnőtt társadalom is. Tisztelettel emlékezünk tanárainkra és mindazokra a nevelőkre, akik a számok, a betűk, az ismeretek világába vezettek bennünket és ezt teszik gyermekeinkkel is.

A pedagógushivatás tartalma és jelentősége a mi társadalmunkban megnövekedett, nagy fontosságot kapott. Nevelés mindig volt, amióta az ember létezik és lesz mindaddig, amíg ember él a földön. Emberszémnye a mi világunkban is van, amelynek követelménye: a művelt, hazáját szerető, a szocializmus rendjének építését és védelmét tudatosan vállaló, becsület, áldozatkész, lelkiileg és testileg egészséges ember felnevelése.

A felnövekvő nemzedék nevelése mindig nemes feladat volt — ma különösen az. Aligha tudunk szebb hivatást, mint megformálni azt a nemzedéket, amelyre életünk és sorsunk folytatását bízjuk.

A tanári, a nevelői pálya minden más pályánál szebb. A pedagógusnak tudást, ismereteket kell nyújtania úgy, hogy közben neki is azonosulnia kell mindazzal, amit hirdet. Az oktatás és nevelés egyfajta meghatározott magatartást vár és követel az egyetemi és középiskolai tantártól, a tanítótól, az óvónőtől. Azt várja tőlük, hogy ne csak egyszerűen átnyújtják mindazt, amit az előző korok felhalmoztak, hanem magatartásukkal, minden megnyilatkozásukkal vallják és sugározzák a hirdetett eszmét. Az oktatás és nevelés egy-

ségének teljes megvalósítását kérjük és igényeljük pedagógusainktól. A tanár legyen a gyermeklélek tükré, hogy a kis- és nagydiák felnezhessen rá, mondván: ilyen ember akarok lenni.

A társadalom bizalmát élvezik a pedagógusok. Rájuk bízunk a legdrágábbat: gyermekeink nevelését. E bizalom nagyon szép, egyben nagyon nehéz feladatot is jelent.

Nagy gondunk ma még, hogy iskoláink már szocialista szemlében nevelnek, de ezt a törekvést olykor visszahúzzák a szülői ház negatív hatásai. Az iskola már a mai kor emberét igyekszik felnevelni, a szülők egy része viszont a régi, a maradi vonásokat képviseli és adja át utódainak. A kétéle hatás közül az iskola, a társadalom hatását tartjuk ma erősebbnek, meghatározóbbnak. Nem lehet kétséges, hogy a tanítónak a friss, a társadalmat felemelő eszméket kell képviselnie. Ez méltó a szocialista iskolához.

Nem teljesen megoldott évek óta a tehetséges munkás- és parasztyerekek továbbtanulásának intézményes segítése sem, holott ez a téma politikai fontosságú. Igaz, hogy az elmúlt években — ha lassan is —, de növekedett a felsőfokú tanintézetekben a fizikai dolgozók gyermekeinek aránya és most elérí a 43 százalékot, azonban tovább akarunk ebben is haladni. A segítséget és a gyorsabb előrehaladást természetesen elsősorban az általános és középfokú iskolákból várjuk. Kicsit több gondnal és szeretettel foglalkozzanak a nevelők a jó fejű munkás- és parasztyerekekkel. Nem valamiféle privilégiumot igénylünk számukra, hanem annak a hátránynak mielőbbi megszüntetését, amely a munkás- és a paraszt-, valamint az értelmiségi családok műveltsége, tanulásra és önművelődésre ösztönző hatása között kétségtelenül megvan. Ez a követelmény egyáltalán nem jelenti az értelmiségi családok gyermekeinek elhanyagolását. Az ilyen családok legfelkészültebb gyermekeinek is helye van a főiskolákon és az egyetemeken, de egy részüknek természetesen helyük van a munkapadok mellett is. A munka társadalmában nem istencsapás a termelőmunka sem, hanem az életrend, a társadalmi elrendeződés egyféle normális állapota. A szocialista társadalom értelmiségének fejlődése és ömsziszetete szintén politikai jelentőségű. Az új értelmiség között ott kell legyenek a munkás-, parasztszülők tehetséges leszármazottai is. E probléma megoldását csak a hoz-

pedagógusok segítségével lehet elvégezni. A nevelőmunka egy lényeges értéktételének kell megtennünk, hogy ki-ki hogyan tördök, foglalkozik a fizikai dolgozók rája bízott gyermekeivel, hány fiatal kerül egy-egy iskolából a felsőfokú tanintézetekbe.

A mikor a pedagógusnap alkalmából megfogalmazzuk a nevelőkkel szembeni követelményeket, akkor szólni kell a tanároknak, a tanítóknak, az óvónők társadalmi megbecsültségéről is. Senki sem tagadhatja, hogy szocialista államunk figyelmét fordít a pedagógusokra és az iskolákra. A harmadik ötéves tervben a középiskolai tantermek száma megkétszereződött, a tanácsok több mint száz pedagóguslakást vásároltak, ugyanennyi pedagóguscsalád kapott kamat nélküli lakásépítési kölcsönt.

Befejeztük a tanyai iskolák körzetesítését. A negyedik ötéves tervben — előreláthatóan — 800 férőhellyel bővül az általános iskolai kolégiumok befogadóképessége és jelentős előrelépést tervezünk a középiskolai kolégiumi hálózatfejlesztésben is. Ez év elején a kormányzati szervek rendezték a felsőfokú tanintézetek tanárainak fizetését. Mindez mutatja az iskola és a nevelők növekvő társadalmi megbecsültségét.

Rendben levőnek tartjuk-e az általános iskolák, a középiskolák, a szakmunkástanuló intézetek tanárainak, valamint az óvodák, a bölcsődék nevelőinek és kisegítő személyzetének anyagi helyzetét? Egészében nem, és magunk is látjuk a jelentkező feszültségeket, valamint azt is, hogy az ország anyagi erejéből telően ezt a témát is napirendre kell tűzni. Addig azonban saját lehetőségeinket kell jobban felhasználnunk és a szocialista iskola- és kultúrpolitikánkat legjobban képviselő pedagógusok anyagi és erkölcsi megbecsülését kell javítanunk.

Iskoláink ember-, tudat- és jellemformáló hatása szinte kézzelfoghatóan lemérhető. Az ifjúság nagy többsége érett társadalmi ítélőképesseggel és állásfoglalással rendelkezik. Tanintézeteinkben szorgalmas munka folyik. Biztatóak az érettségi vizsgák eredményei, és semmi okunk nincs nyugtalankodni ifjúságunk miatt. Készülnek az életre, a továbbtanulásra, az ipari és a mezőgazdasági termelésre úgy, ahogy oktatuk és neveltük őket. Ez a nevelők munkájának eredménye.

Azt kívánjuk: a tanévet kövessen megérdemelt pihenés, erőgyűjtés nemes hivatásuk megújuló gyakorlásának.

Dr. ÁGOSTON JÓZSEF

VASÁRNP,
1970. JÚNIUS 7.

DÉLMAGYARORSZÁG 5